

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 13/09

10. února 2009

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-185/07

*Allianz SpA (dříve Riunione Adriatica di Sicurtà SpA) a Generali Assicurazioni Generali SpA
v. West Tankers Inc.*

SOUD ČLENSKÉHO STÁTU NEMŮŽE ZAKÁZAT URČITÉ OSOBĚ PODAT NÁVRH NA ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ K SOUDU JINÉHO ČLENSKÉHO STÁTU EVROPSKÉ UNIE, I KDYŽ TAKOVÉ ŘÍZENÍ MŮŽE BÝT V ROZPORU S DOHODOU O ROZHODČÍM ŘÍZENÍ

Newyorská úmluva o rozhodčím řízení¹ stanoví, že soud, u něhož byla podána žaloba v záležitosti, o níž strany uzavřely dohodu o rozhodčím řízení, odkáže strany na rozhodčí řízení k žádosti jedné z nich, ledaže zjistí, že zmíněná dohoda je neplatná, neúčinná nebo nezpůsobilá k použití.

Nařízení Společenství o soudní příslušnosti² vylučuje rozhodčí řízení z rozsahu své působnosti. Stanoví rovněž, že soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události, může být předložen spor týkající se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti.

V srpnu 2000 narazila Front Comor, loď vlastněná společností West Tankers a pronajatá společností Erg Petrol SpA, do mola vlastněného společností Erg v Syrakusách (Itálie) a způsobila škodu. Smlouva o pronájmu se řídila anglickým právem a obsahovala doložku o rozhodčím řízení v Londýně.

Erg se obrátila na své pojistitele, Allianz a Generali, za účelem získání odškodnění do výše svého pojistného krytí a podala v Londýně návrh na zahájení rozhodčího řízení proti společnosti West Tankers na náhradu zbylé škody. West Tankers popřela svoji odpovědnost za škody způsobené srážkou.

Poté, co Allianz a Generali vyplatily společnosti Erg z titulu pojistných smluv náhradu škody, kterou utrpěla, podaly žalobu proti West Tankers k italskému soudu v Syrakusách, aby vymohly částky, které vyplatily společnosti Erg. West Tankers vznesla námitku nepřislušnosti tohoto soudu vycházející z existence dohody o rozhodčím řízení.

¹ Úmluva o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů, podepsaná dne 10. června 1958 v New Yorku (*Recueil des traités des Nations unies*, svazek 330, s. 3).

² Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

Souběžně podala společnost West Tankers návrh na zahájení řízení k soudům Spojeného království, na základě kterého se domáhala rozhodnutí, že spor podléhá rozhodčímu řízení podle smlouvy o pronájmu. West Tankers se také domáhala, aby bylo těmto dvou pojišťovacím společnostem zakázáno, aby se uchýlily k jakémukoliv jinému řízení, než je rozhodčí řízení a pokračovaly v řízení zahájeném před italským soudem.

House of Lords, jíž bylo předloženo odvolání ve sporu Spojením království, se dotazovala Soudního dvora, zda uvedené nařízení zakazuje soudům jednoho členského státu bránit určité osobě podat návrh na zahájení soudního řízení v jiném členském státě nebo v takovém řízení pokračovat na základě toho, že takové řízení porušuje dohodu o rozhodčím řízení, i když je rozhodčí řízení vyloučeno z rozsahu působnosti tohoto nařízení.

Ve svém dnešním rozsudku Soudní dvůr konstatoval, že řízení před House of Lords, jehož cílem je zakázat určité osobě pokračovat v řízení před soudem jiného členského státu, nespadá do rozsahu působnosti uvedeného nařízení. Avšak takové řízení může mít důsledky, které ohrožují užitečný účinek uvedeného nařízení, zejména pokud brání soudu jiného členského státu vykonávat pravomoci, které mu toto nařízení přiznává.

Žaloba v občanské věci před italským soudem týkající se žádosti o náhradu škody přitom spadá do rozsahu působnosti uvedeného nařízení. Stejně tak předběžná otázka týkající se použití dohody o rozhodčím řízení a její platnosti, která je nezbytná pro určení, je-li dána pravomoc italského soudu ve věci samé, spadá rovněž do rozsahu působnosti uvedeného nařízení.

Soudní dvůr v tomto ohledu připomněl, že nařízení neumožňuje přezkum příslušnosti soudu jednoho členského státu soudem jiného členského státu. Přísluší tak **výhradně** italskému soudu, jemuž byla předložena žaloba společnostmi Allianz a Generali, aby **rozhodl o své vlastní příslušnosti** vyřešit spor, který mu byl předložen.

Soudní dvůr tudíž konstatoval, že **příkaz** požadovaný společnostmi West Tankers ve Spojeném království, na základě kterého má být ukončeno soudní řízení v Syrakusách, **brání soudu jiného členského státu ve výkonu jeho pravomocí, které mu přiznává uvedené nařízení**. Mimoto takový příkaz by mohl podlomit důvěru, kterou členské státy navzájem přiznávají svým právním systémům, jakož i soudním institucím a na které spočívá systém příslušnosti uvedeného nařízení.

Dále Soudní dvůr uvedl, že pokud by se zabránilo italskému soudu přezkoumat platnost nebo použitelnost dohody o rozhodčím řízení, pojišťovací společnosti by byly zbaveny formy soudní ochrany, na kterou mají nárok. Žalobcům, kteří by považovali rozhodčí doložku za neplatnou, neúčinnou nebo nezpůsobilou k použití, by se tak totiž uzavřel přístup ke státnímu soudnímu orgánu, na který se obrátili podle uvedeného nařízení.

Vzhledem k výše uvedeným úvahám Soudní dvůr rozhodl, že **příkaz, jímž se má zakázat určité osobě podat návrh na zahájení řízení k soudům jiného členského státu nebo v takovém řízení pokračovat na základě toho, že takové řízení je v rozporu s dohodou o rozhodčím řízení, je neslučitelný s uvedeným nařízením**. Tento závěr podporuje i Newyorská úmluva, podle které soud, u něhož byla podána žaloba v záležitosti, o níž strany uzavřely dohodu o rozhodčím řízení, odkáže strany na rozhodčí řízení k žádosti jedné z nich, ledaže zjistí, že zmíněná dohoda je neplatná, neúčinná nebo nezpůsobilá k použití.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: CS DE EL EN FR IT HU PL SK

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C->

Obecně ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028